01/12/2020

“Аз съм хлябът на живота” (Иоан 6:35)

По повод изказвани съмнения относно Св. Причастие

Бог не е и не може да бъде преносител на болести и зарази. Св. Причастие е Тяло и Кръв Христови. В историята на Христовата Църква вече 20 века няма пример, когато някои да се е заразил чрез Тялото и Кръвта Христови. Но многобройни са случаите, когато православни духовници причастяват болни от заразни болести, след това потребяват Св. Причастие и от това никога не са се заразили.

На поставения от някои въпрос: „Защо невинаги, когато болен се причасти, Св. Причастие не унищожава болестта, от която той страда?“, отговаряме: „Това е Божие допущение и Божия воля“. Когато човек се причастява недостойно, той може да бъде наказан за това и чрез някакво заболяване. Болестите в случая възпълват недостатъка на нашето покаяние. „Защото, който яде и пие недостойно, той яде и пие своето осъждане, понеже не различава тялото Господне. Затова между вас има много немощни и болни, а и умират доста“ (1 Кор. 11: 29-30).

Достоен е този, който съзнава своето недостойнство за тази най-велика светиня, който с голямо благоговение, с пост, покаяние и изповед се подготвя за Св. Причастие.

От друга страна светците, в които е живял в най-висша степен Св. Дух, много пъти Бог е допускал да страдат от тежки болести. Нима заради това ще отречем, че те са имали благодатта на Св. Дух? „Иисус му отговори и рече: ако някой Ме люби, ще спази словото Ми; и Моят Отец ще го възлюби, и ще дойдем при него и жилище у него ще направим“ (Йоан 14:23).

Това е Божий промисъл за даден човек, за праведните, за по-голяма слава на небесата и пример за хората, а за нас грешните страданията са повод да се покаем и изпросим от Господ прошка и променим себе си към по-добро за нашето спасение.

Всичко друго е маловерие и неверие.

Ловчански митрополит Гавриил

bg-patriarshia.bg